

Posudek vedoucí bakalářské práce

Kateřina Jelínková, *Ženský spolek Zora v Táboře (1870 – 1950)*, Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, vedoucí práce Hana Havlůjová, 2014, 74 s. + obrazové přílohy (s. 74 – 76)

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Bakalářská práce Kateřiny Jelínkové *Ženský spolek Zora v Táboře (1870 – 1950)* je zdařilým příspěvkem ke kulturním dějinám jihočeského Tábora v druhé polovině 19. a první polovině 20. století. Přestože se autorka detailně zabývá pouze jedním z mnoha tábořských spolků, daří se jí zasadit sledované téma do širších obecně i regionálně historických souvislostí. Na základě pečlivého a pozorného studia spolkového archivu, který obsahuje kromě úředních dokumentů také výstřižkový archiv dobového regionálního tisku, pak Kateřina Jelínková dokládá, jak důležitý byl ženský spolek Zora pro kulturní a společenský život ve městě i okolí.

Spolek založený původně jako zpěvácký rozšířil postupně své působení z oblasti umělecké na pole dobročinné a osvětové. Pod jeho patronací se od šedesátých let 19. století rozvíjelo vyšší dívčí, posléze i ženské vzdělávání. Na počátku 20. století se stal spolek nakrátko i zřizovatelem vlastní vzdělávací instituce – jeslí pro děti zaměstnaných matek. Byť to byla v jeho historii jen krátká epizoda, dokládá, že členky Zory měly svého času podobné ambice jako jejich zahraniční či pražské vzory. Doménou veřejného působení však zůstávala až do likvidace spolku rozmanitá dobročinná činnost financovaná ze sbírek, bazarů a svépomocných kulturních podniků.

Cílem bakalářské práce Kateřiny Jelínkové bylo představit aktivity tábořského ženského spolku Zora v letech 1870 – 1950. Je třeba konstatovat, že autorce se podařilo cíl bezesbytku splnit. Zároveň nám dala nahlédnout do života řady zajímavých žen i mužů, jejichž vize, nadšení a dobrovolná práce ve prospěch druhých by rozhodně neměly zůstat zapomenuty, i když jejich jména dnes již patrně nic neřeknou ani tábořským rodákům.

Práci hodnotím jako výbornou a doporučuji zvážit její případnou publikaci v odborném tisku.

Navržená známka: **Výborně.**

V Praze dne 14. května 2014

PhDr. Hana Havlůjová, Ph.D.